

НАШИТЪ УЧИТЕЛИ

Св. Иванъ Рилски

Въ с. Скрино живѣло едно сираче на име Иванъ. То било говедарче. Единъ день говедарчето забелязало, че най-хубавата крава изчезнала. Дирило я момчето тукъ, дирило я тамъ — Пъструшка сякашъ въ дънъ земя потънала. Измжчено, уморено, прибрало се говедарчето въ село и съобщило на господаря си.

— Какъ! Ти се връщашъ безъ Пъструшка! Веднага да преминешъ Струма и да търсишъ на другия брѣгъ! Ако не намѣришъ кравата, ще те изгоня отъ кжщи!

Върнало се говедарчето, спрѣло на брѣга на рѣката, а тя бучи, пѣни се, отнася къмъ Бѣло море пролѣтнитѣ си буйни води. Гледало рѣката говедарчето, гледало и не се решавало да я нагази. Но като си спомнило сърдитото лице на господаря си, прекръстило се, съблѣкло гунята и я метнало надъ вълнитѣ. Бързеятъ я повлѣкълъ. Скочило момчето, да я стигне, уловило я, а тя го понесла право на срещния брѣгъ. Тамъ била Пъструшка, а до нея едно малко теленце. Говедарчето прегърнало теленцето, примамило кравата, метнало пакъ гунята надъ вълнитѣ, седнало на нея и заплувало...

Господарѣтъ, скритъ задъ единъ храстъ, наблюдавалъ всичко и не вѣрвалъ на очитѣ си. Гунята плувала като салъ, на нея говедарчето съ теленцето, а Пъструшка стжпвала по водата като по сухо. А господарѣтъ искалъ момчето да се удави въ Струма. Той искалъ да се отърве отъ бедното сираче.

— Това момче е цѣлъ магьосникъ! — казалъ си той. — Азъ не го искамъ въ кжщата си.

И той изпждилъ говедарчето.

*

Минали отъ тогава много години. Скринчани съвсемъ забравили сирачето Иванъ. И ето единъ день разнесла се вестъ, че царъ Петъръ напусналъ разкошнитѣ преславски дворци, за да се изкачи по населената само съ звѣрове планина Рила. Тамъ въ една пещера живѣлъ пустинникъ. Той се хранѣлъ съ треви и корени и по цѣлъ день прекарвалъ въ молитви. Царѣтъ отишълъ да му се поклони.